

U S N E S E N Í

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně v právní věci navrhovatelky: , proti odpůrci:, zastoupenému Mgr. , o návrhu na nařízení předběžného opatření, o odvolání odpůrce proti usnesení Okresního soudu ve,

t a k t o :

- I. Usnesení soudu prvního stupně **se potvrzuje.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.

O d ů v o d n ě n í :

V záhlaví označeným usnesením soud prvního stupně nařídil předběžné opatření, kterým odpůrci uložil povinnost opustit budovu č. p. , která je součástí pozemku p. č. st. v k. ú., kterou dosud užíval společně s navrhovatelkou, zdržet se vstupu do budovy a jejího bezprostředního okolí do vzdálenosti 100 metrů (I. výrok), zdržet se setkávání s navrhovatelkou a navazování kontaktu s ní (II. výrok) s tím, že předběžné opatření trvá do (III. výrok). Současně rozhodl o tom, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení (IV. výrok) a odpůrce je povinen zaplatit soudní poplatek ve výši 1.000 Kč státu (V. výrok).

Proti tomuto usnesení podal odvolání odpůrce. V něm uvedl, že je pravdou, že v domácnosti docházelo k názorovým neshodám, situace ale nebyla tak špatná, jak ji líčí navrhovatelka, účastníci spolu dokázali bydlet a vést firmu s r.o. Ke konfliktům docházelo, jen když navrhovatelka požadovala, aby odpůrce přestal kouřit a pít alkohol, výměna názorů byla vzájemná. Po incidentu se rozhodl opustit společné obydlí, bydlí u kamaráda, hledá si bydlení, do domu se chce vrátit jen pro své věci. Návrh podala navrhovatelka účelově, aby chránila syna, který má s odpůrcem neshody, dne mu způsobil pohmožděniny v oblasti obou očí, dne vyhledal lékařskou pomoc. S navrhovatelkou podnikají a je složité zdržet se setkávání s ní, ve firmě neměli žádný problém, II. výrok je proto nadbytečný a v konečném důsledku může firmě přinést vážné ekonomické problémy. Ohradil se proti tvrzení, že pije každý den, neví, jak to

mohou i rodiče navrhovatelky tvrdit, když ho zdaleka nevidí každý den. Za situace, kdy se rozhodl z domu odejít, je předběžné opatření zbytečné.

Navrhovatelka se k odvolání nevyjádřila.

Krajský soud v Brně jako soud odvolací (§ 10 o.s.ř.) po zjištění, že odvolání bylo podáno k tomu oprávněným subjektem (§ 201 o.s.ř.), směřuje proti rozhodnutí, proti němuž je přípustné (§ 201, § 202 o.s.ř.), bylo podáno včas (§ 204 odst. 1 o.s.ř.), v souladu s ustanovením § 212 a § 212a odst. 1 o.s.ř. přezkoumal rozhodnutí soudu prvního stupně a řízení mu předcházející v rozsahu napadeném odvoláním, bez nařízení jednání [§ 214 odst. 2 písm. c) o.s.ř.] i nad rámec odvolacích důvodů, a poté dospěl k závěru, že odvolání je nutno upřít jakoukoli důvodnost.

Z obsahu spisu odvolací soud zjistil, že návrhem doručeným soudem dne se navrhovatelka domáhala nařízení předběžného opatření specifikovaného shora. Uvedla, že před uzavřením manželství v roce odpůrce znala let, po svatbě se nastěhoval do domu jejích rodičů, dům opravili. Již v tu dobu popíjel alkohol a pod jeho vlivem byl agresivní, doufala, že s tím přestane. Problémy začaly v roce , začal být vulgární, pod vlivem alkoholu byl čím dál častěji, zvažovala rozvod. V roce vyhledala pomoc u Intervenčního centra a psychologa, v témže roce ji odpůrce napadl na veřejnosti, podala návrh na rozvod, k rozvodu došlo . Bydlí v rodinném domě synů, kde mají spolu s rodiči navrhovatelky věčné břemeno. Pod vlivem alkoholu je odpůrce každý den, pak křičí, nadává, ponižuje navrhovatelku, fyzicky ji napadá. K poslednímu incidentu došlo , po slovní rozeprá ji fyzicky napadl, slyšel to syn , přiběhl na pomoc, rodiče přivolali policii.

Napadeným usnesením soud prvního stupně návrhu vyhověl, rozhodl, jak výše uvedeno. V odůvodnění specifikoval jednotlivá zjištění, citoval zákonná ustanovení, která se na případ vztahují, a dospěl k závěru, že pro navrhovatelku je soužití s odpůrcem z důvodu tělesného a duševního násilí nesnesitelné. Účastníkům rovněž poskytl adekvátní poučení o jejich právech.

Vedle ustanovení § 751 o.z., které citoval soud prvního stupně, a které poskytuje teritoriální ochranu, odvolací soud poukazuje na § 81 a násl. o.z., který poskytuje personální ochranu proti domácímu násilí a stalkingu. Podle § 82 odst. 1 o.z., člověk, jehož osobnost byla dotčena, má právo domáhat se toho, aby bylo od neoprávněného zásahu upuštěno nebo aby byl odstraněn jeho následek.

Citovaná ustanovení občanského zákoníku nacházejí procesní reflexi v ustanoveních § 400 a následujících zákona č. 292/2013 Sb., o zvláštních řízeních soudních (dále jen „z.ř.s.“), která soud prvního stupně správně citoval. Subsidiárně se pak podle § 1 odst. 2 z.ř.s. užije občanský soudní řád.

Podle § 75c odst. 1 o.s.ř., nepostupoval-li podle § 75a nebo podle § 75b odst. 2, předseda senátu nařídí usnesením předběžné opatření, jestliže bude prokázáno, že je třeba, aby byly zatím upraveny poměry účastníků, nebo že je tu obava, že by výkon soudního rozhodnutí byl ohrožen, a jestliže budou alespoň osvědčeny skutečnosti, které jsou rozhodující pro uložení povinnosti předběžným opatřením.

Domácí násilí je charakterizováno třemi definičními znaky: 1) násilí se opakuje dlouhou dobu, 2) vztah mezi blízkými osobami, mezi nimiž k násilí dochází, je vztahem asymetrickým, 3) k incidentům zpravidla dochází v soukromí.

Pro nařízení předběžného opatření postačuje, pokud jsou výše uvedené rozhodné skutečnosti osvědčeny. Osvědčení je míra zjištění skutkového stavu spočívající v dosažení závěru o pravděpodobnosti tvrzeného stavu, tedy nikoliv plného poznání či jistoty ohledně skutkového stavu. Osvědčeny musejí být takové skutečnosti, které jsou rozhodující pro uložení konkrétní povinnosti předběžným opatřením.

V posuzovaném případě odvolací soud dospěl, shodně se soudem prvního stupně, k závěru, že předloženými důkazy v jejich souhrnu bylo prokázáno, že se odpůrce dopouští ve vztahu k navrhovatelce domácího násilí. Na odůvodnění rozhodnutí soudu prvního stupně odvolací soud plně odkazuje. Geneze násilného jednání odpůrce je osvědčena úředním záznamem o vykázání ze dne , který policie vyhotovila s nadstandardní pečlivostí, obsahuje podstatný obsah podání vysvětlení rodičů navrhovatelky, syna , obou účastníků, zjištění z ETR, dále ú. z. o podání vysvětlení syna účastníků ze dne (Uvedl, že otec požívá alkohol odjakživa, pak napadá lidi kolem sebe, slovní i fyzické napadání matky otcem trvá již mnoho let, matka byla napadána fackováním, škrcením, kopáním, shazováním na zem. On byl napadán škubáním za vlasy, údery do těla. Útokům se bránil, při jednom došlo k poranění otce a věc šetřila policie.). Existence dlouhodobého násilného jednání je osvědčena rovněž obsahem rozvodového spisu, kdy mimo jiné IC vyhodnotilo riziko ohrožení pro navrhovatelku na základě využití metody SARA DN jako střední až vysoké (viz zpráva ze dne), Okresní soud ve v rozsudku ze dne , č. j. , kterým bylo rozvedeno manželství účastníků, konstatoval, že „... ke ztrátě citových vazeb na straně žalobkyně došlo v důsledku naprosto nepřijatelného chování žalovaného, který se k ní choval hrubě, neuctivě, neustále ji urážel, ponižoval, dopouštěl se vůči ní opakovaně psychického a fyzického násilí,“

Poslední incident, k němuž mezi účastníky došlo, je osvědčen vedle ú. z. o podaném vysvětlení navrhovatelky ú.z. o podaném vysvětlení syna účastníků ze dne (Uvedl, že dne hádka gradovala, šel jsem se do obývacího pokoje podívat, viděl postrkování matky otcem, kdy ji držel za ruce, otce postrčil od matky, stoupl si mezi ně, matka volala o pomoc, šel se podívat do obývacího pokoje a viděl, že matka sedí v křesle a otec byl nad ní, otce odstrčil od matky, otec strčil do něj, otec uchoopil za vlasy, tahal jej, povalil jej na sebe, upadli.). Soud prvního stupně trefně vystihl absurditu toho, že by se poslední incident odehrál tak, jak tvrdil odpůrce, zaprvé totiž všechny důkazy svědčí o opaku a za druhé, takový průběh incidentu by vůbec nezapadal do koloritu soužití účastníků.

To, že odpůrce pije alkohol a pod jeho vlivem je agresivní, potvrzují úřední záznamy o podaných vysvětleních všech, kdo byli k věci slyšeni, šlo rovněž o důvod rozvratu manželství dle rozvodového spisu, sám odpůrce nenabídl žádný důkaz o tom, že by tomu bylo jinak. V této souvislosti je nepodstatné zda pije každý den, nebo tak často, že se jeho blízkým jeví situace tak, že pije každý den, je tedy tzv. jedno, zda jej syn či rodiče navrhovatelky nevidí každý den.

Pokud jde o námitku odpůrce, že uložení povinnosti zdržet se setkávání s navrhovatelkou přinese firmě vážné ekonomické problémy, pak dle výpovědi navrhovatelky

na jednání (č. l. 42 rozvodového spisu) firmu založila navrhovatelka se svými příbuznými bez odpůrce, ten do firmy nastoupil v roce n (což se ostatně podává i z obchodního rejstříku), první čtyři roky to bylo dobré, poslední tři roky se před pracovníky firmy vyjadřuje o navrhovatelce tak, že na svou práci nestačí, je jen hloupá účetní. Vzhledem k tomu, že je osvědčeno, že se ve vztahu k navrhovatelce dopouštěl ponižování i v práci, je na místě, aby se odpůrce zdržel kontaktů s ní i zde. Pokud by navrhovatelka podala návrh na prodloužení, musel by se soud zabývat fungováním účastníků ve firmě (ovšem pouze jako jedním z více faktorů), pro účely nařízení předběžného opatření však stačí, že bylo osvědčeno nevhodné chování odpůrce nejen ve společném obydlí, ale také mimo něj, za této situace je třeba poskytnout navrhovatelce personální ochranu i mimo společné obydlí.

To, že se odpůrce rozhodl opustit společné obydlí, odvolací soud hodnotí kladně, tato skutečnost však není důvodem pro to, aby došlo ke změně napadeného rozhodnutí, s ohledem na předchozí genezi soužití, je třeba navrhovatelku ochránit. Pokud se odpůrce do společné domácnosti nechce vrátit, pak mu ani předběžné opatření nemusí vadit.

Odvolací soud proto po konstatování, že rozhodnutí soudu prvního stupně je věcně správné, toto rozhodnutí dle § 219 o.s.ř. potvrdil, a to včetně výroků o povinnosti odpůrce zaplatit soudní poplatek [§ 2 odst. 3, § 11 odst. 2 písm. p) zák. č. 549/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů] a o náhradě nákladů řízení před soudem prvního stupně (§ 142 odst. 1 o.s.ř.).

Za situace, kdy odvolání nebylo vyhověno, navrhovatelce však v odvolacím řízení žádné náklady nevznikly, rozhodl odvolací soud o náhradě nákladů odvolacího řízení dle § 224 odst. 1 ve spojení s § 142 odst. 1 o.s.ř. tak, že žádný z účastníků nemá na jejich náhradu právo.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení **n e n í** dovolání přípustné.